

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: JOHANNES EWALDS SIDSTE POETISKE FØLELSER NOGLE TIMER FØR HANS DØD (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "JOHANNES EWALDS SIDSTE POETISKE FØLELSER NOGLE TIMER FØR HANS DØD (DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid68691/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Og saa samle sig heel – og med tredobbelt Siel,
Nyde Dig – og med tre Munde velsigne Dig,
Glædens herligste Dag, Du, som med smilende
Straaler vakte ham først til sit bundløse Held! –
Da, min Damon, o da smelter Calliope,
Ved det himmelske Syn! – taber sin gyldne Luth! –
Og med opløftet Haand, stammer hun neppe ud:
Ofte – Heldige Tre! – Heldigste Pythias! –
Ofte strømme Din Dag, herlig og blid, som nu,
Ned fra Glædernes Veld! – ofte opfylde den,
Din udvidede Barm! – evig, som nu, for stor,
Til min Læbe – og til kunstige Harpers Lyd! –

Johannes Ewalds sidste poetiske Følelser
nogle Timer før hans Død

(1781)

UDRUST dig, Helt fra Golgatha!
Løft høit dit røde Skiold;
Thi Synd og Skrek – du seer det ja –
Angriber mig med Vold.

Udstrek dit Glavind i din Harm
Mod dem, som trodse dig!
Nedstyrt dem med en vældig Arm
Fra Lyset – og fra mig.

Da skal jeg, sikker ved din Haand,
Ei frygte Døden meer;
Men ofire dig min frelste Aand
Paa dens nedbrudte Leer.

O Herre! forund mig Liise og Roe;
Men revser du mig med Smerte,
Da lær mig at taale – at bede – og troe,
Og JESUS opfyld mit Hierte.